

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1995-1996

11 MAART 1996

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 104, 8°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, met het oog op de bescherming van het onroerend cultureel erfgoed

(Ingediend door mevrouw Willame-Boonen)

TOELICHTING

Ons cultuurbezit wordt ernstig in zijn voortbestaan bedreigd, met name wegens de zware lasten voor instandhouding en onderhoud die de eigenaars moeten opbrengen. Door de ontoereikendheid van de overheidsmiddelen is er dan ook een tendens om het particuliere initiatief zoveel mogelijk bij de culturele sector te betrekken en dus ook bij de bescherming van het cultureel erfgoed.

De twee Witboeken inzake het onroerend cultuurbezit, die enkele jaren geleden werden gepubliceerd door de Koning Boudewijnstichting, omvatten reeds een grondige studie van het probleem van het onroerend cultuurbezit. In deze studie werden een aantal maatregelen opgesomd, genomen in verscheidene landen die met dezelfde problemen te maken hebben, en een aantal maatregelen voorgesteld, met name op belastinggebied en inzake informatiecentra.

De belastingmaatregelen die in België wenselijk zijn om te zorgen voor de bescherming van het cultuurbezit, behelzen een financiële tegemoetkoming voor de eigenaars van beschermde gebouwen.

Zeer wenselijk is dat de fiscale lasten worden verlicht die drukken op de eigenaars van monumenten en gebouwen, gelegen in architecturale gehelen en

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1995-1996

11 MARS 1996

Proposition de loi modifiant l'article 104, 8°, du Code des impôts sur les revenus 1992 en vue de protéger le patrimoine culturel immobilier

(Déposée par Mme Willame-Boonen)

DÉVELOPPEMENTS

La survie de notre patrimoine culturel est gravement menacée, notamment en raison de la lourdeur des charges de conservation et d'entretien auxquelles ses propriétaires doivent faire face. En outre, devant l'insuffisance des crédits publics, l'idée d'associer au maximum l'initiative privée au secteur culturel — et donc également à la sauvegarde du patrimoine culturel — fait son chemin.

Les deux Livres blancs du patrimoine culturel immobilier, publiés il y a quelques années par la Fondation Roi Baudouin, contenaient déjà une étude approfondie du problème du patrimoine culturel immobilier. Cette étude énumérait une série de mesures prises dans divers pays confrontés aux mêmes préoccupations et suggérait certaines mesures, notamment en matière fiscale et en matière de structures d'accueil.

Les mesures fiscales qu'il serait souhaitable de prendre en Belgique pour assurer la protection du patrimoine culturel, consistent en une intervention financière en faveur des propriétaires d'immeubles classés.

Il serait hautement souhaitable que soient allégées les charges fiscales qui pèsent sur les propriétaires de monuments et d'édifices, situés dans des ensembles

landschappen, zodat zij een groter deel van hun inkomen kunnen besteden aan onderhouds- en conserveringswerken.

De eerste specifieke maatregel, gericht op de bescherming van het onroerend cultuurbezit, kwam er pas na de aanneming van artikel 9 van de wet van 27 december 1984 houdende fiscale bepalingen. Krachtens dit artikel is het sedert 1 januari 1985 mogelijk om tot 250 000 frank (275 000 vanaf het aanslagjaar 1997) aan onderhouds- en restauratiekosten voor beschermde en voor het publiek toegankelijke gebouwen af te trekken van het belastbaar inkomen.

Het maximumbedrag voor onderhouds- of restauratiekosten dat aftrekbaar is van het totale belastbare inkomen van personen (artikel 104, 8°, van het W.I.B. 1992) wordt van 250 000 op 1 000 000 frank gebracht. De voorgestelde vermeerdering valt te rechtvaardigen enerzijds door de hoge kostprijs van de restauratiewerken en anderzijds door de absolute noodzaak het wegens zijn culturele beschermde erfgoed waarde te onderhouden en te restaureren.

Bovendien zal de voorgestelde vermeerdering geen belangrijke gevolgen hebben voor de Schatkist. In 1986 vertegenwoordigde de door de bestaande wetgeving toegestane aftrek, die werd aangevraagd door 582 belastingsplichtigen, een totaal bedrag van ongeveer 30 miljoen frank; in 1987 had dit recht, dat door 195 belastingplichtigen werd uitgeoefend, betrekking op een totaal bedrag van 16 miljoen frank.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 104, 8°, van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, worden de woorden «250 000 frank» vervangen door de woorden «1 000 000 frank».

architecturaux et sites, afin de leur permettre de consacrer une part plus importante de leurs ressources aux travaux d'entretien et de conservation.

En Belgique, il a fallu attendre l'adoption de l'article 9 de la loi du 27 décembre 1984 portant des dispositions fiscales pour que soit prise la première mesure particulière visant à sauvegarder le patrimoine culturel immobilier. En vertu de cet article, il est permis de déduire, depuis le 1er janvier 1985, du revenu imposable, jusqu'à concurrence de 250 000 francs (en réalité 275 000 à partir de l'exercice d'imposition 1997), les frais d'entretien et de restauration des bâtiments classés et accessibles au public.

Le montant maximum des dépenses d'entretien ou de restauration déductible de l'ensemble des revenus imposables des personnes physiques (art. 104, 8°, du C.I.R. 1992) est porté de 250 000 francs à 1 000 000 de francs. La majoration proposée se justifie, d'une part, par le coût élevé des travaux de restauration et, d'autre part, par la nécessité absolue d'entretenir et de restaurer le patrimoine classé en raison de sa valeur culturelle.

De plus, la majoration proposée n'aura pas de conséquences importantes pour le Trésor. En 1986, la déduction autorisée par la législation actuelle, demandée par 582 contribuables, représentait un montant global d'environ 30 millions de francs; en 1987, ledit droit, exercé par 195 contribuables, porta sur un montant total de 16 millions de francs.

Magdeleine WILLAME-BOONEN.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 104, 8°, du Code des impôts sur les revenus 1992, les mots «250 000 francs» sont remplacés par les mots «1 000 000 de francs».

Magdeleine WILLAME-BOONEN.